

Dřevák - časopis cool pubertáka

Základní škola Dřevohostice
vydává

první podzimně vánoční časopisu

DŘEVÁK

časopisu moderního pubertáka

Láska na celý život

Spadlo už listí,
těžké jsou mraky.
Buďte si jistí,
že padáme taky.

Jen zvonek zazvoní,
kolem holých stromů
cváláme jak na koni
rovnou cestou domů.

Málokdo nám v trysku stačí -
vždyť běžíme k počítači!

NK

ZROZENÍ REDAKCE

V červnu jsme zamávali devátákům, popřáli jim hodně štěstí a vůbec požehnali jim paty. Co se jevilo jako radostná událost, dostalo v září tragický rozměr. Redakce Dřeváku se vylidnila...

Kdo bude psát Dřevák? Šestáci jsou ještě malínci, je jich jako malých myší, kloudného výkonu z nich ještě nevyrazíme. Se sedmáky je vůbec trápení, protože se jim rozjela puberta, osmáci se vymlouvají tak dokonale, že jim člověk sem tam i věří, a devátáci mají krásné zaklínadlo, které použijí vždycky, když po nich člověk něco chce: „Přijímačky!“ Donutit dospívající mládež k jakémukoli písemnému projevu vyžaduje obrovské úsilí, a ani to občas nevede k výsledku, který by stál za to. Dnes jsem nastoupila na osmáky.

„Osmáci, je potřeba začít psát Dřevák.“ „Jo, jo,“ souhlasili, „už je listopad.“

„Takový časopis je lepší než kronika a hodně řekne o životě školy i vás.“ „Jo, jo, to řekne,“ přikyvovali jako houpací koně. „Tak šup, dejte se do psaní!“

„Kdo? My? My to přece neumíme!“ „Tak se to naučíte!“ uřála jsem diskuzi, která by stejně k ničemu nevedla.

Pohovořili jsme o tom, jak musí být zajímavý už nadpis, aby přilákal čtenáře, proto se vymýšlí až nakonec. Porovnali jsme text popisně nudný a dějově zajímavý. Zopakovali si autorská práva. Nahodila jsem dvacet zajímavých témat.

„Vybrali jste si? Kdo má potíže, tomu téma určím.“ „Já jsem si teda nevybral,“ provokuje tradičně opozičník Martin. „Neva, Marťo, tvé téma zní Obecní volby očima nevoliče.“ „Néééé!“ sténá ubohý novopečený autor politického sloupku.

„Ale ano,“ potvrzují mstivě. Děti zapnuly počítače, chvilka boje s novým přihlášením a dlouhé, předlouhé ticho... I já mlčím, to abych je náhodou nevyplašila. Někteří statečně datlují, jiní pro inspiraci koukají z okna. Ještě že nemohou okusovat konec klávesnice!

První letošní číslo Dřeváku se rodí. Milý čtenáři, těš se!

NK

Děs cloumá dřevohostickým zámkem

„V pátek 31. října v šest hodin večer to začalo. Děti z Dřevohostic přesvědčily své rodiče, aby se s nimi šli bát, a tak malí i velcí strašpytlové mohli u Valů potkat katy, bezhlavé rytíře, čerty, bílou paní, vodníky, loupežníky, víly a další hrůzy. My jako děsiči jsme měli za úkol vystrašit sourozence našich spolužáků a všechny naše známé, což nás samozřejmě bavilo. Když se krčíte ve stromě za větvemi a potom vybafnete na kolemjdoucí, je to pro vás (na rozdíl od nich) děsná sranda. Někdy to tak úplně nevyšlo a viděli nás, jindy jsme měli štěstí a pak se zcela nenadále ozvalo příšerné ječení, které nám vneslo novou radost do života a chuť vyděsit další. Po zámeckém strašení nás čekala odměna ve formě skvělého uzeneho kabanosu a teplého čaje na tenisových kurtech.

Tam jsme se podělili o své zážitky a vzájemně se vytahovali, kdo koho vystrašil a jak moc vyděšení prchali,“ chlubil se bezhlavec **Daniel Mikeška**.

„Jen se setmělo, objevili se na trase první zvědavci,“ vzpomíná čertice **Bára Pročková**, „někteří byli moc šikovní, malé děti na tom byli mnohdy líp, než jejich starší kamarádi. Šokoval mě hlavně můj bratr, kterému jsem předem tajně prozradila dotaz, který budeme soutěžícím klást, aby mi neudělal ostudu. Jenže stejně na otázku: „Jak se jmenuje čertí prezident, nejvyšší pekelník?“ stejně odpověděl: „Miloš Zeman!“ Přiznejme si ale, že takových expertů bylo víc. Ovšem podle toho že všichni stezku úspěšně dokončili, soudím, že ztráty byly minimální. Největší křik byl slyšet od brány, kde strašili dva bezhlaví rytíři, v civilu Dan Mikeška a Patrik Josiek, a musím přiznat, že se jim podařilo vyděsit i mě. Z Danka jsem měla chvilkový infarkt.“

Výstava dýní

chobotnice. Moc se nám všem líbily.

Letos nás to potkalo zase – koncem října jako každý rok byla najednou škola plná vyřezávaných dýní. V soutěži Miss Dýně vyhrála tykev Nadi Klvaňové. Už popáté! Nadiny dýně vlastně vítězí každý rok, jen ve 2. třídě byla až druhá. Její dýně jsou nejenom moc pěkně vyřezané, ale taky srandovní. Letos měla jezdce na koni, ale i ostatní dýně byly moc pěkné, třeba čuník nebo spousta podzimních xichtíků a strašidýlek a dokonce dýně

Tereza Cagašiková a Lenka Kubálková

Hubertova jízda

25. září vyrazila od zámku letošní Hubertova jízda. Kolem 13. hodiny vyjeli nádherní koně na trasu přes celý les – a vrátili se špinaví od blata a celí utahaní. Za liškou Věrkou Michálkovou se vydal skokový houf a za masterem Kristýnou Kellarovou neskokový. V Dřevohostickém lese si všichni užili zábavu. Na chatě si dali sváču, následovaly rozběhy a hon na lišku. Bojovalo se do poslední chvíli. I na zámku bylo několik soutěží a ukázek: Plyšový parkúr, Stučkovaná, Pivní nebo Kofolový barel, Klobouková... jezdci se prali o poháry a věcné ceny jako diví. Následoval napínavý skokový souboj Muž versus kůň. Superman Michael nakonec porazil valacha Erola s jezdkyňou Zuzkou Žemlovou. Všichni, kdo vsadili na vítězství muže, byli pak zařazeni do slosování o ceny. Na večer byla připravena zábava se skupinou Exploze Rock. Sice přšelo, ale to přece nemohlo nikoho odradit od tance, a tak se akce velmi vyvedla.

Nada Klvaňová Eliška Zavadilová

Kouření škodí zdraví a smích je lék.

Z toho plyne poučení, že pro sebe uděláte nejlíp, když se tomu, kdo vám dává cigaretu, pěkně od plic vysmějete, jak na to nás učily dívky ze Střední zdravotnické školy v Přerově.

„Asi před týdnem jsme měli místo dějepisu přednášku o škodlivosti kouření cigaret“, napsala **Míša Mikešková**, „nakonec jsme si připravili scénku – dva z naší třídy měli jít před tabuli a jeden měl být kuřák, který bude nabízet tomu druhému nekuřákovi cigaretu. „Kuřák“ Olda se ptal „nekuřačky“ Terky, kde se učila o tom, že si nemá brát nikdy cigaretu. A Terka řekla: „Učila jsem se to ve škole“ a celou třídu pobavil Olda: „Ty chodíš do školy?“ Na interaktivní tabuli byl obrázek černých plic. „Kuřák“ Libor se zeptal „nekuřáka“ Říši, proč nechce cigaretu a přemlouval ho: „Budeš mít takové upečené plíce.“ Líbily se mi jenom tyhle scénky, protože byla velká sranda. Jak ale dopadne kuřák, to už žádná zábava není.

V Dřevohosticích lovíli draví ptáci

V pátek 7. října proběhli na hasičském hřišti „dravci.“ Ani tak neproběhli, jako spíš proletěli. Na vystoupení skupiny Seiferos jsme se těšili už od června. Tehdy bylo tak hnusně, že se muselo předvedení dravých ptáků odložit až na podzim.

Pavla Pešáková si fakt užívala: „Sněžná sova na mě furt otáčela hlavu o 180 stupňů. Obří orl měl křídla dva a půl metru dlouhá. Taky krkavec je moc chytrý pták. Láďovi si sedl sokol Harry na ruku. Láďa zavolal: „Harry, leť prosím tě na posed!“ Harry letěl a my jsme mu tleskali. O ptácích nám povídal a všechna vystoupení uváděl veselý pán. Nakonec jsme se rozloučili, ptáci i se svými pány odjeli do Brna a my jsme byli celí nadšení, že jsme si ani neuvědomili, že jdeme zpátky do školy, kde pokračovalo vyučování. Ach jo!“

Dáše Zmeškalové se nejvíc líbily dvě sovy, které napřed závodily, ale pak si jedna vyletěla na strom, protože v dálce uviděla koně, baba jedna zvědavá!

„Protože moc nefoukalo, orli, sovy i další dravci supově lítali,“ libovala si **Jana Cahlíková**, „pán, který nám ptáky předváděl, vyprávěl o nich srandovní historky. Byl to super parádní zážitek a dost legrační. Nejvíce se mi líbily sovy Arnošt a Anežka.“

„To tedy byli kaskadéři,“ obdivoval odvážné a obratné letce **Tomáš Sehnálek**.

„Drzý krkavec ukradl panu cvičiteli z brašny malé kuře a ani náhodou je nechtěl vrátit,“ vzpomíná **Ladislav Roubalík**, „neposedný sovák Arnošt vyletěl na strom a nechtěl dolů. Ale co pták neudělá pro kus kuřete?! Výr měl útočit na veverka, samozřejmě vycpanou, ale ta se „schovala“ v čerstvě posekané trávě a výr si mohl hlavu ukrotit. Pak nastoupily „oběti,“ které uhádly přírodopisné otázky o ptácích – Ondra Zatloukal, Filda Večeřa, Verča Slezáková a já s Julčou. Dali nám na ruku obrovskou koženou rukavici a do ní kus kuřete. Dravci naštěstí poznali, kde končí kuře a začínáme my, a tak se nikomu nic nestalo. Za odvahu jsme dostali fotku a pexeso.“

CO NÁS BAVÍ aneb Pozvánka do světa našich hobby

Keramika **Terezky Hradílkové**

Chodím do kroužku keramiky. V keramice se dají vyrábět krásné výrobky. Postup na vyrábění: nejprve si připravíme na stůl hadru, potom si vezmeme keramickou hlínu a začneme ji válet válečkem podle dřevěných lišt. Z plátu stočíme výrobek, který necháme alespoň týden schnout. Poté jej vypálíme a upravíme barevnými glazurami. Výtvar se znovu vypálí a už můžete obdivovat, jak jsem šikovná. Jen nesmí některý důležitý kousek upadnout.

Nejen Terezka, ale i děti z výtvarného kroužku vyrábějí z hlíny překrásné věci. Třeba **Růžové srdce s láskou a z lásky darované**, které věnovali seniorům z Radkovic Lhoty.

Podmolův memoriál Branky na Moravě

V sobotu se jel Memoriál Libora Podmola, nejznámější endurocross v České republice. Branky na Moravě jsou od Dřevohostic přibližně 30 kilometrů daleko. Tento závod se jede tři hodiny v kuse, takže se obvykle jede ve dvojicích, protože málokdo je tak dobrý, aby dal tři hodiny jízdy těžkým terénem v jednom zápřahu. Jezdilo se přes brody potokem a hlavně pověstnými Bažinami. Každý jezdec si proto musel důkladně rozmyslet, kudy pojede, protože se mu mohlo stát, že v tom blátě zůstane. Letos se zúčastnilo skoro 250 jezdců a oko návštěvníka skutečně potěšili. Začínalo se za mlhy a už po druhém kole byla trať tak rozměklá, že jezdci zapadali až po sedla a jednu bahnitou louži organizátoři nakonec vynechali. Nouze nebyla ani o technické potíže, Profík Švela

uvařil motorku, což ho stálo vedoucí příčku. Podmolův memoriál se nikdy netajil tím, že je velmi obtížný a náročný pro jezdce i stroje, a tak kdo je fandou tvrdých mužů na zablácených endurech, nesmí ze svého kalendáře Branky vynechat.

Ondřej Gajdošík, NK

Klavír Haničky Tučkové

V šesti letech jsem začala chodit do klavíru. K tomu jsem měla povinnou i nauku, kde jsme se učili noty a další věci potřebné k hraní na klavír a jiné nástroje. Do ZUŠ v Bystřici pod Hostýnem už chodím sedmým rokem.

Byla jsem na plno soutěžích, kam jsem se probjovala, když ve školním kole jsem získala 1. místo, v okresním kole, které bylo v Kroměříži, 2. místo. Na mnoha dalších soutěžích jsem byla 1. a 2. i s triem.

Tento rok, protože už je sedmý a pro mě poslední, budu absolvovat. V březnu předvedu, co budu hrát na koncertu, a podle toho mě zařadí do sálu nebo na zámek. Už se moc těším na svůj absolventský koncert, na který vás zv: Přijďte si poslechnout, jak mi hraní jde.

CO JE DOBRÉ PRO OKO aneb Doporučujeme ke zhlédnutí a k přečtení

Ondřej Nuc doporučuje Úsvit Planety Opic

Druhý díl nově zpracovaného filmu Planeta Opic se objevil v našich kinech o letošních prázdninách. Velice jsem se na něj těšil.

Hodně se mi líbilo zpracování masek opic, vypadaly opravdu realisticky. Děj byl velice zajímavý, napínavý a navazoval na první díl.

Vašek Štěpáník

V neděli jsem viděl podle mého názoru skvělý film **SinCity: Město hříchů**.

Ve filmu jsou tři hlavní postavy: Marv, John a Dwight. Celý film je černobílý, ale autoři použili ostře barevné detaily jako svítivě červené šaty nebo rtěnka. Tyto efekty dodávají snímku dramatickost a napětí. Celý děj probíhá ve městě Sincity a jeho okolí, kde vládnou zločinecké bandy spolupracující se zkorumpovanou policií a politiky. Líbí se mi, jak jsou příběhy všech hlavních hrdinů propletené, složité a tím je film velmi

originální. Aby dějové linie dávaly smysl, je potřeba se na film podívat alespoň dvakrát.

obrázky: <http://www.movie-blogger.com>

Barbora Pročková doporučuje Astrid Lindgrenová: RASMUS TULÁKEM

Vybrala jsem si knižního hrdinu Rasmuse ze stejnojmenné knihy Rasmus tulákem. Ptáte se proč? Tento chlapec má smutný osud, umřeli mu rodiče, když osiřel, byl umístěn do dětského domova, kde se mu vůbec nelíbilo, a proto utekl. Na svých cestách potkává tuláka Oskara, se kterým prožije mnoho krásných dobrodružství.

Rasmus je ještě malý kluk, v podstatě jenom dítě, jeho vlasy jsou neustále rozčuchané, blondaté a kudrnaté, bývá často ušmudlaný, značkové oblečení bychom na něm hledali marně, nejraději chodí bos. Jeho obličej je kulatý a zdobí jej veselý a šibalský úsměv. Náš hrdina vlastní také krásné, velké, zvidavé, oříškové oči, ty mám na jeho postavě nejraději.

Poznáme jej podle velké zvidavosti, odvahy a touhy po dobrodružství i zážitcích. Mezi jeho kladné vlastnosti bych zařadila chytrost. Rasmus je takový malý rošťák, je mazaný jako liška, ale po všem, co v životě zažil a zkusil, je také nedůvěřivý, často má smutné myšlenky, chybí mu milující rodina. I přesto všechno dospívá v sebevědomého, hodného a rozvážného chlapce.

Nedá se říct, že by měl náš hlavní hrdina nějaké výrazné koníčky, dlouhou chvíli si krátí hraním na píšťalku, kterou si sám zhotovil, později ho jeho přítel Oscar naučí i na harmoniku. Potom společně hrají a zpívají, aby si něco přivydělali.

Kniha Rasmus tulákem je dalším z úspěšných děl známé dětské spisovatelky Astrid Lindgrenové, jejíž knihy mě provázejí celý život. Napsala řadu mých oblíbených knih, za všechny jmenuji Ronja, dcera loupežníka, Pipi Dlouhá punčocha, Děti z Bullerbynu, My z ostrova Saldkrakan nebo Bratři lví srdce a samozřejmě Rasmus tulákem, kterou jsem si vybrala z jednoduchého důvodu. Četla jsem ji aspoň třikrát a stále mě baví. Myslím si, že Rasmus je hodný a šikovný kluk. Obdivuji jeho odvalu, smysl pro dobrodružství a jeho sílu, díky které se dokáže se vším poprat – se strachem, se smutkem i sám se sebou.

Eva Navrátilová: Můj hrdina JACK SPARROW

Mým televizním hrdinou je Jack Sparrow. Postavu Jacka, piráta, který se objevuje ve filmu Piráti z Karibiku: Prokletí Černé perly, Truhla mrtvého muže, Na konci světa a Na vlnách podivna, ztvárnil Johnny Depp. Scénář vychází z knižní předlohy spisovatele K. Meyera.

Jack je pirát štíhlé postavy, na hlavě nosí červený šátek, který pokrývá vlasy spletené do dredů a ozdobené různými korálky ze svých cest. Občas nosí i hnědočerný, trojčípý klobouk. Svě nepřátele si měří tmavohnědýma očima, které má silně podbarvené černou tužkou. Pod nosem nosí knír a na bradě husté, tmavé vousy, jež jsou spleteny do dvou copánků. Nejčastěji si obléká špinavou, původně bílou košili, která má rozepnutý pravý rukáv. Levá ruka je ozdobena tmavým, potrhaným šátkem. Přes košili má oblečený fialový kabát. Za pasem má připevněnou pistoli a šavli.

Jackova povaha se špatně popisuje, protože je nevypočitatelný. Je velmi chytrý, často vtipkuje a vždy nad nepřátele nějak vyzraje. Nejčastěji jej najdeme za kormidlem své lodi Černé perly, jen zde se cítí svobodný. Protože je jeho život velmi dobrodružný a často se ocitá v nebezpečí, umí skvěle zacházet s mečem, který ale většinou nepotřebuje, protože své nepřátele vždy přelstí rozumem.

Jacka jsem si vybrala, protože mě nejvíc zaujal svými vlastnostmi, humorem a povahou.

Klára Fialová: Moje hrdinka Katniss EVERYDEENOVÁ

Doporučuji svou oblíbenou hrdinku z knihy Hunger Games spisovatelky Suzanne Cillinskové, kterou do češtiny přeložil Zdík Dušek. Moje hlavní hrdinka se jmenuje Katniss Everdeenová.

Katniss je mladá, šestnáctiletá dívka. Má sportovní postavu, protože často leze po stromech a loví divokou zvěř. Zdobí ji dlouhé, hnědé vlasy obvykle svázané do culíku. V pěkném oválném obličejí jí vynikají zelené oči a tmavé rty. Protože je Katniss chudá, moc oblečení nemá, ale většinou nosí zelenou bundu.

Katniss je chytrá, chodila do městské školy. Umřel jí táta, má mladší sestru Prim a matku, proto se snaží uživit rodinu. Dokázala se obětovat a přihlásila se místo mladší sestry Prim do „Hladových her“. Katniss v nich ukázala, že je chytrá jako liška, protože je vyhrála a spolu s Peetou přežila.

Aby Katniss uživila rodinu, chodí do lesa a loví tam divokou zvěř, kterou potom na trhu vymění za jídlo. Ve střelení z luku je dobrá, protože zvíře vždy zasáhne přímo do oka.

Katniss mě zaujala svou dobrosrdečností, obětavostí a svou šikovností v péči o rodinu.

ZPRÁVY NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Ledovice nás potrápila

V úterý 2. prosince ráno cestou na autobus jsem uviděl, že spadl elektrický kabel, který byl úplně zledovatělý. Na autobus jsem čekal o pár minut déle. V Radkovech nás zaskočil strom, který byl vejpůl a zavazal autobusu. Na zastávce v Dřevohosticích jsem uklouzl a málem jsem si rozbil čenich. Sníh mi létal do očí a mě málem kleplo. Konečně jsem uviděl školu, ale museli jsme ji obejít, protože školu. Ve třídě bylo jen 16 žáků, a tak se nezkoušelo a většina vyučování jsme se neučili nic nového, ale opakovali.

Martin Foukal

Jak řádila ledovice

V pondělí začala hrůza! Stromy se kymácely, namrzlé větve se ohýbaly, jak jimi vítr mával a syčel po polích. Sestřenice hodinu odmrazovala auto, a tak si tatínek raději zajel do garáže. Babička pečlivě solila vjezd i chodník, aby byly čisté – pak jí to pan kastelán s pomocníky poházel pískem, takže nezuřila jen vichřice, ale i babička.

Pavla Pešáková

Když jsem vyšel ze školy, MUSELI jsme se klouzat s Nikčou, Matějem a Tomem přes zamrzlý chodník, protože chodit v tom nešlo. To šlo jen dospělákům. Každý z nás víc než pětkrát spadl na tvrdý chodník, ale zábava nebolí!

Ladislav Roubalík

Neřádil jenom mráz a a my děti, ale blbli i páni, kteří sypali cestu. Jeden z nich dokonce spadl. Šla jsem ze školy s Eliškou a to jelo! Klouzali jsme se až domů a já jsem spadla jen dvakrát, zato brácha, ten byl na zemi skoro pořád.

Miša Brtníčková

HOROSKOP

Aneb Co nás čeká a nemina na konci kalendářního roku od našich vědem Klárky Fialové a Verči Slezákové

Kozoroh (22. 12. až 20. 1.) – V měsíci prosinci potká Kozorohy nejvíce štěstí a to nejen ve škole. Pokud si koupíte los v loterii, máte v tomto měsíci nejvyšší pravděpodobnost, že něco vyhrajete.

Vodnář (21. 1. až 20. 2.) – Vodnáři by si měli dát ve škole pozor na známky a všechno dohnat ještě před zimními prázdninami.

Beran (21. března – 20. dubna) – Chodte hodně do společnosti, na své okolí zapůsobíte svou silnou aurou. Mnoho věcí se vám bude dařit a budete se bavit, ale nepřehánějte to.

Býk (21. dubna – 21. května) – Nenechte se ovlivnit špatnou náladou ani tím, že se vám nebude moc dařit. Ke konci prosince se Vaše nálada zlepší také díky podpoře okolí a četným oslavám.

Blíženci (22. května – 21. června) – Vy jste si ještě nenaplánovali, s kým oslavíte konec roku? Vždyť je nejvyšší čas! Mohlo by se stát, že si kamarádi najdou pro společnou oslavu někoho jiného, akčnějšího, kdo je větší vtěrka.

Rak (22. června – 22. července) – Letos v prosinci v žádném případě nehrajte karty! Obzvlášť kritické jsou hazardní hry Černý Petr, Prší a Záchod, v nichž můžete přijít o značné finanční částky. To si před Vánocemi nemůžete dovolit.

Lev (23. července – 22. srpna) – Užívejte si zimy a sněhu, buďte aktivní a věnujte se zimním sportům a aktivitám se svou rodinou a blízkými, kteří budou rádi za vaši pozornost a péči.

Panna (23. srpna – 22. září) – Prosinec pro vás není nejpříznivější doba. Raději zůstaňte doma v teple a dělejte to, co vás bude bavit a na co budete mít náladu. Vyhýbejte se náročným pracím, něco by se vám mohlo stát.

Váhy (23. září - 22. října) - Váháte, zda už nakupovat dárky pod stromeček? Vytvořte je vlastníma rukama. Ušetříte a ještě vám budou obdarovaní lichotit, jak jste šikovní.

Štír (23. října - 22. listopadu) - Konce roku se nebojte. Všechno se vám bude dařit, doma vás pochválí, ve škole samé jedničky a mezi kamarády budete za hvězdu. Co si více přát?

Střelec (23. listopadu - 22. prosince) - Že vám, každý říká, že jste střelení? Bodejť ne! Vždyť puberta je mocná čarodějka a roztomilá potrhlost k mládí patří. Pěkně se vyblbněte, aby vám to nezůstalo do dospělosti.

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA

Kdo se bojí, nezlobí

Strašidelné příběhy z líhně našich mladých talentů vás dnes zavedou mezi příšery, strašidla, nevysvětlitelné jevy, přízraky, neohlášené opakovací písemky a jiné hororové události, jak je sepsali šestáci a přičíska šéfredaktorka NK.

Patricie Jakubcová: Strašidelná kaple

Před nějakou dobou šel chlapec s holkou na Skalky, kde stojí stará kaplička. Moc je zajímalo, jak to vypadá uvnitř. Vytrhli shnilé prkno, kterým byly zatlučené dveře, a vlezli dovnitř. Na prahu strnuli hrůzou. U rozpadlého oltáře stála vysoká hubená postava v ornátu. Kněz se

k nim pomalu otočil a smutně na ně pohlédl strnulýma, kalnýma očima. Obě děti strašně zaječely a rychle se prodraly dírou ve dveřích zpět. Bez dechu utíkaly až k silnici. Celé vyděšené se svěřily rodičům, od kterých se dozvěděly, že onen duchovní byl před mnoha lety v kapli smrtelně pobodán.

Nada Klvaňová: Pátek třináctého

Byl teplý páteční večer, a tak jsem si vyšla se sestřenicí Kačkou a svým psem Míšou do polí. Nikde nikdo, jen na volno puštěný Míša šmejdil kolem nás. Najednou psík zavěštil a znervózněl. Raději jsme ho uvázaly na vodítko, ale Míša sebou škubal a začal štěkat a pak i výt. To už jsme znejistěly i my dvě a začaly se rozhlížet kolem. V aleji vysokých topolů stála ve večerním šeru podivná postava. Vypadala jako oblečena v šedivém plášti, obličej měla úplně rozmazaný. Míša začal vrčet a zježily se mu chlupy. „Kdo to je?“ sípala Kačka. „Co to

je?“ zachraptěla jsem já. Vtom postava zdvihla kostnaté ruce a kolem se ozvalo skřípavé ječení, které se vůbec nepodobalo lidskému hlasu. Tak rychle jsme v životě neběžely. Dokonce jsme předběhly i našeho psa. Dodnes nevíme, co nás tak vyděsilo, ale nedivte se – přece pátek třináctého a Měsíc v úplňku. To je přece den hrůzy, jako když vyšije.

Monika Albertová: Zlo v kostele

Pan Pohorský byl zbožný muž a jednou večer se šel pomodlit do kostela. Klečí v osamění před oltářem, když v tom se ozvaly z kúru varhany. „Co se to děje? Varhaník přece odjel k nemocné babičce,“ zneklidněl pan Pohorský a pak si řekl, že se raději půjde podívat, aby se v chrámu neděly nějaké nepolechy. Pomalu vystoupal po točitých, příšerně vrzajících schodech na kúr. Hlasitá hudba náhle zmlkla a pan Pohorský zvědavě

vyhlédl ze dveří. Strašlivá rána jej srazila na kolena a něco temného se vrhlo po schodech dolů. Bezládné tělo pana Pohorského se sesunulo k zemi a on neslyšel, že s kvílením přijeli ke kostelu policisté, kteří ho našli ležet u schodů. I s pořádnou boulí na hlavě, kam zbožného muže udeřil varhaník. Ten se vrátil od babičky dřív, a tak si šel zatrénovat na zítřejší svatbu. Protože v kraji řádila banda vykradačů kostelů, i jej vyděsilo šramocení a domnělého lupiče natáhl velkým kostelním zpěvníkem prudce po hlavě.

Tereza Ondroušková: Hrůza za komínem

Byla noc a Martinovi rodiče odjeli na ples. Martin zůstal poprvé ve velkém domě sám a hodlal využít příležitosti. Od té doby, kdy se přistěhovali, nestačil ještě prošmejdít všechny místnosti. Navíc mu to rodiče zakázali, protože starý dům mohl skrývat nejedno nebezpečí. Po vrzajících schodech vystoupil až ke dveřím na půdu, která byla plná starého nábytku, památek po babičce a jiných pozoruhodností. S baterkou v zubech se hrabal v hromadě zaprášených knih, když se za ním ozvalo příšerné skřípání dveřních

pantů. S děsem v očích se otočil. Světlo dopadlo na starou těžkou skříň, jejíž dveře se pomalu otevíraly. Martin zaječel jako niky v životě a po schodech se zřítil málem střemhlav přímo do náruče sousedky, která se přišla zeptat, co jim to svítí v podkroví. Martinovy zuby jektaly tak, že nebal s to vysvětlit, co se mu na půdě přihodilo, když vtom se paní příšerně rozřehtala. To ona pochopila okamžitě, kdo chlapce vyděsil. Kočka Micina totiž právě po schodech přiváděla svá tři mourovatá koťátka, která ve skříni přivedla na svět a vychovala.

Aneta Mizerová: Ježibaba

Byla jednou jedna malá, neposlušná holčička Mařenka, která bydlela s rodiči ve velkém domě. Vedlejší dům obývala stará paní, které drzá Mářa říkala potají „Ježibaba.“ Jednou si hopsala ze školy domů, když ze sousedních dveří vyšla Ježibaba, popadla ji za ruku a táhla do svého domu. „Pojď sem, holčičko. Něco pro tebe mám!“ skřípavým hlasem skuhrala stařena. „Né, né, pomóc, nestrkejte mě do pece. Já nechci být upečená! Já ani perník nemám ráda. Pomóc! Pomóóóc!“ „Neječ, mūro

malá,“ snažila se vrískot překřičet stará paní, „pro tvoji maminku mám balíček. Nechala ho u mě paní poštačka.“ Mařenka rázem zmlkla a bylo jí trapně. Před hodnou sousedkou se styděla a hned se jí sáhodlouze omlouvala. Ale stará paní si myslela své.

Pavla Pešáková: Co to šustí v seně

Když se přiblížil večer a už padla tma, šla jsem ke králíkárně na konci zahrady nakrmit naše ušáky. Vtom mi něco podběhlo pod nohama, zašustilo a vběhlo do seníku. Strašně jsem se vylekala a spadla na zem. „Co to je?“

šeptala jsem si s cvakajícími zuby. Chvíli bylo ticho. ale já jsem se bála vrátit se temným seníkem zpět do domu. Raději jsem čekala, co se bude dít. Po chvíli se šustění ozvalo znovu. Už jsem si na ten zvuk zvykla a spíš než vystrašené jsem začala být zvědavá. Co to tam šramotí? Pomalu jsem se rozhodla jít do seníku a tam jsem uviděla malé koťátko, jak si v seně dělá pelíšek na noc.

Míša Mikešková: Pomóc! Dinosauri!

Jen se setmělo, vydala se rodina Novákových na výlet do džungle. Bydleli v rozpadlé chatě nedaleko jezera. Přes den svítlo slunce, ale v noci je budily hrůzostrašné zvuky. Rozhodli se, že půjdou vypátrat, odkud přicházejí. Plížili se houštinami a vtom tatínek vykřikl: „Stůjte!“ Uviděl malého dinosaura s kostěnými rohy na zádech. Děti vykřikly: „Je jich tu víc!“ Všichni raději začali ustupovat do stínu vysokých stromů, ale dinosauri je pronásledovali. Tatínek se sehnul a hodil po tom nejdrzejším veliký kámen. Malí dinosauri se ovšem naštváli a

plesk, rázem se spojili v jednoho velkého netvora. Novákoví se opravdu vyděsili a rozběhli se směrem k chatě. Za nimi praskaly stromy a keře, obrovský dinosaur jim funěl v patách, všechno ničil a řval a vtom ... se Honzík probudil celý zpocený z hrozného snu.

Kateřina Pechálová: Lov na medvěda

Jednou jsem šla s kamarádkami do cukrárny. Objednaly jsme si dort a kakao a povídaly jsme si. „Děvčata, zavíráme,“ zavolal na nás paní

prodavačka. „To už je tolik hodin?“ lekla jsem se a pak jsem si vzpomněla, že jsem chtěla mamince koupit kousek ořechového dortu se šlehačkou. Má ho totiž moc ráda.

Vyšly jsme do večerního šera a pomalu se loudaly domů. Pohupovala jsem balíčkem s dortem v ruce a vtom slyším z parku strašný dusot, praštění větví a funění. Větve se

rozhrnuly a na nás se řítí chlupatá obluda. „Medvěďeďeď!“ zařvaly kamarádky a vrhly se na druhou stranu. Já pochopitelně vyrazila za nimi, co mi nohy stačily. Medvěd mi supěl v patách. „Medvědi mají rádi sladké!“ napadlo mi v hrůze a odhodila jsem balíček s kouskem dortu. Příšera na mou lest skočila a vrhla se po návnadě.

„Fíku, ty potvoro,“ ozvalo se za námi udýchaně. Ulicí dusal kluk s vodítkem v ruce. „Promiňte, holky, on je Fík vlastně ještě štěně, šlehačku má hrozně rád a vyvlekl se mi z vodítka,“ omlouval se hned. „Tahle obluda že je štěně?“ pohládily jsme si obrovského bernardýna. „To mi nevěří nikdo,“ postěžoval si kluk, „ale když mi ho pomůžeš venčit, koupím ti zítra dorty dva.“

ŠKOLNÍ ZAMYŠLENÍ

Který další cizí jazyk si vybrat od 7. třídy? Není to jednoduché. Když tě baví angličtina, slovíčka máš naučená v pohodě, můžeš si vybrat němčinu. Ale možná se tio bude plést s angličtinou.

A co ruština? Jiná písmena – azbuka, ale s angličtinou si ji nezmýlíš. Takže za mě – ruština.

Míša

Chci se naučit rusky, protože je to hezký jazyk a podobá se češtině. Napřed bych se ho chtěla naučit a potom třeba zaletět do Ruska na dovolenou.

Anet

Ke kterému světcu se vážou tato slovní spojení:

Na svatého .....kouřívá se z komína.

..... na blátě, Vánoce na ledě.

a) Jeremiáš b) Kateřina c) Kunhuta d) Eustach e) Martin

Použité obrázky:

klipart

archiv školy

adlojaromer.cz/udalosti/orlicko-kladsky-varhanni-festival

http://th07.deviantart.net/fs70/PRE/i/2012/044/0/f/jack_sparrow_by_al_marie-d4pnzm0.jpg

<http://abcnews.go.com/blogs/entertainment/2012/04/the-hunger-games-katniss-barbie-doll-revealed/>

Dřevák - časopis cool puberťáka

1. číslo 2014/2015